

KOHANDAJA JA HING

JUMALIKU Kohandaja kohaloleku tõttu inimmees on nii teadusel kui ka filosoofial inimisiksuse arenevast hingest igavesti võimatu rahuldavalt aru saada. Morontiahing on universumi laps ja seda võib tõeliselt tunda ainult kosmilise taipamise ja vaimse avastamise teel.

² ¶ Hinge ja sisimas elava vaimu käsitus ei ole Uranial uus, seda on esinenud sageli planeedi erinevates uskumustes. Paljud ida ja ka mõned õhtumaa religioonid on tajunud, et inimene on saanud nii jumaliku kui ka inimliku pärandi. Paljudesse Urantia religioonidesse on kuulunud lisaks Jumaluse välisele kõikjalviibimisele ka sisemise kohaloleku tunne. Inimesed on ammu uskunud, et inimloomuses areneb midagi, midagi eluliselt tähtsat, mis on määratud kestma üle lühikese ajaliku eluea.

³ Enne kui inimene aru sai, et arenevale hingele on isaks jumalik vaim, arvati see paiknevat erinevates füüsilistes organites — silmas, maksas, neerus, südames ja hiljem ajus. Ürginimene seostas hinge vere, hingeõhu, varjude ja oma peegeldusega vees.

⁴ Hindu õpetajate *aatmani* kontseptsioon lähenes tegelikult Kohandaja olemuse ja kohaloleku tunnetamisele, kuid nad ei suutnud eristada areneva ja potentsiaalselt surematu hinge samaaegset kohalolekut. Hiinlased tunnetasid aga inimolendi kaht aspekti — *yangi* ja *yini*, hinge ja vaimu. Ka egiptlased ja paljud Aafrika hõimud uskusid, et on kaks tegurit, *ka* ja *ba*; hinge varasemasse eksistentsi tavaliselt ei usutud, küll aga vaimu omasse.

⁵ Niiluse oru elanikud uskusid, et igale soositud üksikisikule on sündimisel või varsti pärast seda annetatud kaitsevaim, keda nad nimetasid ka'ks. Nad õpetasid, et see kaitsevaim jääb sureliku hoolealuse juurde kogu tema eluks ja suundub enne teda tulevasse seisundisse. Luxoris on ühe templi seinal kujutatud Amenhotep III sündi; väike prints on Niiluse jumala süles ja tema lähedal on veel teine, printsiga välimuiselt identne laps, kes sümboliseerib olemusvormi, mida egiptlased nimetasid ka'ks. See skulptuur loodi viieteistkümnendal sajandil enne Kristust.

⁶ Ka'd peeti kõrgeks kaitsevaimuks, kes soovis juhtida oma hoolealust surelikku hinge ajaliku elu parematele radadele, kuid eriti mõjutada hoolealuse inimese saatust pärast tema surma. Kui mõni tolle aja egiptlane suri, siis arvati, et tema ka ootab teda teisel pool Suurt Jõge. Algul arvati, et ka on ainult kuningatel, kuid peagi omistati seda kõigile õiglastele inimestele. Üks Egiptuse valitseja ütles oma südames oleva ka kohta: „Ma ei jätnud tema kõnet arvestamata, ma kartsin tema juhised üle astuda. Tänu sellele läks mul suurepäraselt, ma saavutasin edu tänu sellele, mida ta mind tegema pani;

tema juhised tõstsid mind erilisse ausse.” Paljud pidasid ka'd „Jumala oraakliks igas inimeses”. Paljud uskusid, et peavad „veetma igaviku, tundes südamest rõõmu sisimas oleva Jumala soosingust”.

⁷ Kõigil Urantia arenevate surelike rassidel on hinge käsitusele vastav sõna. Paljud ürgrahvad uskusid, et hing vaatab maailmale läbi inimsilmade, seetõttu kartsid nad vabisedes kurja silma pahatahtlikkust. Nad on kaua aega arvanud, et „inimese vaim on Issanda lamp”. Rigveda ütleb: „Mu meel kõneleb mu südamega.”

1. MEEL KUI VALIKUTE TEGEMISE VÄLI

¹ Kohandajate töö on küll olemuselt vaimne, kuid nad on sunnitud tegema kõike intellektuaalsel alusel. Meel on see inimlik pinnas, millest vaim-Järelevaataja peab koostöös sisimas elava isiksusega arendama morontiahinge.

² Universumite universumi mitmel meeletasandil esineb kosmiline ühtsus. Intellektuaalsed minad pärinevad kosmisest meelest samamoodi, kui udud tekitavad universumiavaruse kosmilistest energiatest. Intellektuaalse mina inimlikul (seega isikulisel) tasandil saavutab vaimse arengu potentsiaal sureliku meelega nõusolekul ülekaalu tänu inimisiksuse vaimuannetele ja absoluutse väärtusega olemuspunkti loovale kohalolekule inimminas. Ent selline vaimu üleolek ainelisest meelest sõltub kahest kogemusest: meel peab olema arenenud seitsme meeleadivaimu hoolekande toel ja aeline (isikuline) mina peab soovima sisima Kohandajaga koostööd teha morontiamina, areneva ja potentsiaalselt surematu hinge loomisel ja edendamisel.

³ ¶ Aeline meel on tegevusväli, milles inimisiksused elavad, tunnetavad ennast, teevad otsuseid, valivad või hülgavad Jumala, igavikustavad või hävitavad ennast.

⁴ ¶ Aeline evolutsioon on andnud teile elumasiina, teie keha; Isa ise on kinkinud teile puhtaima vaimureaalsuse kogu universumis, teie Mõttekohandaja. Ent meel on antud teie kätte, teie enda otsustada, ja olenevalt meelest te kas elate või surete. Just selles meeles ja selle meelega teete need kõlbelised otsused, mis võimaldavad teil saada Kohandaja sarnaseks, mis tähendab sarnanemist Jumalaga.

⁵ Surelik meel on ajutine intellektisüsteem, mis laenatakse inimolenditele ainelise elu ajal kasutamiseks, ja seda meelt kasutades nad kas võtavad igavese eksistentsi potentsiaali vastu või lükkavad selle tagasi. Meel on peaaegu kõik see, mis universumi reaalsusest allub teie tahtele, ja hing — morontiamina — kirjeldab tõetruult sureliku mina tehtavate ajalike otsuste vilju. Inimteadvusele on pehmeks aluseks selle alla

jääv elektrokeemiline mehhanism ja ta puudutab õrnalt vaimu-morontia energiasüsteemi enda kohal. Inimolend ei ole kummastki neist kahest süsteemist oma surelikus elus kunagi päriselt teadlik, seepärast peab ta töötama meeles, millest ta on teadlik. Ja ellujäämise kindlustab mitte niivõrd see, millest meel aru saab, vaid see, millest meel soovib aru saada; vaimne samastumine ei seisne niivõrd selles, missugune meel on, kuivõrd selles, milliseks saamise poole ta püüdleb. Tõusu universumis ei kindlusta niivõrd inimese teadlikkus Jumalast, kuivõrd inimese Jumala-igatsus. See, mis te olete täna, pole nii tähtis kui see, milleks te päev-päevalt ja igavikus saate.

⁶ Meel on kosmiline instrument, millel inimtahe võib mängida hävituse ebakõlasid või tuua kuuldavale oivalisi meloodiaid Jumala leidmisest ja sellele järgnevalt igavesest ellujäämisest. Inimesele annetatud Kohandaja on täiesti kurt pahele ja võimetu patuks, kuid surelikku meelt saab tegelikult loomuvastase ja omakasupüüdliku inimtahte patuste mahhinatsioonide tulemusena väänata, moonutada ning paheliseks ja inetuks muuta. Samamoodi saab meelt muuta üllaks, kauriks, ustavaks ja heaks — tõeliselt suureks — vastavalt Jumalat tundva inimese vaimust valgustatud tahtele.

⁷ ¶ Arenev meel on täiesti stabiilne ja usaldusväärne vaid siis, kui avaldub kosmilise intellektuaalsuse kahes äärmuslikus vormis — täiesti mehaanilisena ja täiesti vaimsustatuna. Puhtmehaanilise juhtimise ja tõelise vaimse olemuse intellektuaalsete äärmuste vahele jääb tohutu rühm arenevaid ja tõusvaid meeli, kelle stabiilsus ja rahulikkus sõltuvad isiksuse valikust ja vaimsest samastumisest.

⁸ Ent inimene ei alluta oma taht Kohandajale passiivselt ja orjalikult. Pigem otsustab ta aktiivselt, positiivselt ja koostöövalmilt järgida Kohandaja juhiseid, kui need on loomuliku sureliku meelega soovide ja ajedest teadvustatult erinevad. Kohandajad käsitsevad inimmeelt, kuid ei valitse seda kunagi inimese tahte vastaselt: inimtahe on Kohandajate jaoks ülimaline. Ja nii peavad nad seda silmas ja respekterivad, püüdes samal ajal saavutada areneva inimintellekti peaaegu piiratud tegevusväljal mõtete õigeksseadmises ja iseloomu muundamises vaimseid sihte.

⁹ ¶ Meel on teie laev, Kohandaja teie loots, inimtahe kapten. Sureliku laeva kaptenil peaks olema tarkust usaldada jumalikkust lootsi, kes juhib tõusuhinge igavesest ellujäämise morontiasadamasse. Inimtahe saab vaid isekuse, laiskuse ja patusega lükata tagasi nii armastava lootsi juhtimise ja lõppkokkuvõttes ajada oma sureliku elu tagasilükatud halastuse hävituslikele madalikele ja patu karidele. Teie nõusolekul kannab see ustav loots teid ohutult üle ajatõkete ja ruumitakistuste jumaliku meelega allikani ja veel kaugemale, Kohandajate Paradiisi-Isa eneseni.

2. HINGE OLEMUS

¹ Kõikjal kosmilise intellekti meelefunktsioonides on meel tervikuna üksikute intellektuaalsete funktsioonide suhtes ülekaalus. Meel on sisuliselt funktsionaalselt ühtne, seetõttu ei jää see meelega olemuslik ühtsus kunagi avaldumata, isegi kui seda takistavad ja pidurdavad eksiteele sattunud mina ebatargad teod ja valikud. Ja see meelega ühtsus otsib alati vaimuga kooskõla kõigil tasanditel, kus see loob seoseid väärikat tahtet ja tõusueesõigust omavate minadega.

² Sureliku inimese aineline meel on kosmiline kangastelg, millel olevasse morontiakangasse koob sisimas elav Mõttekohandaja universaalse iseloomuga püsivate väärtuste ja jumalike tähenduste vaimumustreid — lõpliku saatuse ja lõputu eluteega ellujäävat hinge, potentsiaalset lõpetanut.

³ Inimisisiksust samastatakse meelega ja vaimuga, mida hoiab funktsionaalses seoses ainelises kehas toimuv elu. See meelega ja vaimu funktsionaalne seos ei anna tulemuseks mingit meelega ja vaimu omaduste või iseärasuste kombinatsiooni, vaid pigem täiesti uue, algupärase ja ainulaadse universumiväärtuse, millel on potentsiaali kesta igavesti — hinge.

⁴ ¶ Surematu hinge arengulises loomises ei osale kaks, vaid kolm tegurit. Need kolm morontia-inimhinge eelkäijat on:

⁵ 1. *inimmeel* ja kõik sellele eelnevad ja mõjuvad kosmilised jõud;

⁶ ¶ 2. *inimmeel* sisimas elav *jumalik vaim* ja kõik sellele absoluutse vaimse fragmendile omased potentsiaalid koos sellega inimelus seonduvate vaimsete mõjude ja teguritega;

⁷ ¶ 3. *ainelise meelega ja jumaliku vaimu vaheline suhe*, millel on oma väärtus ja tähendus, mida ei ole selle ühenduse üksikteguritel. Selle ainulaadse suhte reaalsus ei ole ei aineline ega vaimne, vaid morontialik. See on hing.

⁸ ¶ Keskteelised on nimetanud inimese arenevat hinge juba ammu keskmeeleks, et eristada seda madalamast ehk ainelisest meelega ja kõrgemast ehk kosmilisest meelega. Keskmeelega on tegelikult morontianähtus, sest see eksisteerib ainelise ja vaimse vahelisel alal. Selle morontiaevolutsiooni potentsiaal on omane meelega kahele universaalsele ajelega: loodud-olendi piiritletud meelega ajelega tunda Jumalat ja saavutada Looja jumalikkust ning Looja lõpmatu meelega ajelega tunda inimest ja saavutada loodud-olendi *kogemust*.

⁹ See surematu hinge kõrge toiming on võimalik seetõttu, et surelik meel on esiteks isikuline ja teiseks kontaktis loomsest reaalsusest kõrgemate reaalsustega. See on saanud kingituseks aineülese kosmilise hoolitsuse, mis kindlustab niisuguse kõlbelise olemuse väljakujunemise, kes on võimeline tegema moraalseid otsuseid, luues sel teel *bona fide* loova sideme vastavate vaimsete hoolekannetega ja sisimas elava Mõttekohandajaga.

¹⁰ Inimmeele vaimsustamine sellise kontakti kaudu annab vältimatuks tulemuseks hinge järkjärgulise sünni. See on Jumalat tunda ihaldava inimtahte ja meeleabivaimude tasandil toimiva meele ühine järglane, kes teeb koostööd kogu loodu tõelise Jumala tegeliku fragmendi — Saladusliku Järelevaataja üldjuhtimisele alluvate universumi vaimujõududega. Ja nii ületab mina aineeline ja surelik reaalsus füüsilise elumasina ajalikud piirid, saavutades uue väljenduse ja uue samastumise jätkuva individuaalsuse areneva kandjaga — morontialiku ja surematu hingega.

3. ARENEV HING

¹ Sureliku meele vead ja inimkäitumise eksimused võivad hinge evolutsiooni märgatavalt aeglustada, ent ei saa seda morontianähtust pidurdada, kui sisimas elav Kohandaja on selle loodud-olendi tahte nõusolekul kord käivitanud. Ent selsamal ainelisel ja inimlikul tahtel on igal ajal enne sureliku surma õigus see valik tühistada ja ellujäämisest loobuda. Tõususurelikul on õigus igavene elu tagasi lükata isegi pärast ellujäämist, arenev loodud tõusuolend võib igal ajal enne Kohandajaga ühtesulamist otsustada Paradiisi-Isa tahte täitmisest loobuda. Ühtesulamine Kohandajaga märgib asjaolu, et tõususurelik on igaveseks ja pöördumatult otsustanud Isa tahet täita.

² Lihaliku elu ajal on areneval hingel võimalik sureliku meele aineülestele otsustele kindlust lisada. Hing on aineülene ega toimi ise inimkogemuse ainelisel tasandil. Ka ei saa see vaimsest sfäärist allapoole jääv hing ilma mõne vaim-Jumaluse, näiteks Kohandaja kaasabita toimida morontiatasandist kõrgemal. Hing ei tee lõplikke otsuseid enne, kui surm või teisale viimine lahutab ta ainelistest seostest sureliku meelega, välja arvatud siis, kui see aineeline meel annab endaga koos toimivale morontiahingele oma vabal tahtel ja nõusolekul sellised volitused. Elu ajal asub surelik tahe, isiksuse võime teha otsuseid-valikuid, ainelise meele ringlustes. Maise sureliku arenedes samastub see hindamatute valikutegemisvõimetega mina üha enam tekki-va moron tiahinge olemiga. Pärast surma ja taaselus- tumist eluasemeilmas samastub inimesiksus täielikult morontiaminaga. Hing on seega isiksuse identiteedi tulevase morontiakandja embrüo.

³ Surelik hing on algul olemuselt täiesti morontialik, kuid niivõrd arenemisvõimeline, et tõuseb alati tõelistele vaimutasanditele, kus on võimalik ühte sulada Jumaluse vaimudega, tavaliselt sellesama Kõikse Isa vaimuga, kes loodud-olendi meeles selle loova nähtuse käivitas.

⁴ Nii inimmeel kui ka jumalik Kohandaja on areneva hinge kohalolekust ja neist erinevast olemusest teadlikud — Kohandaja täielikult, meel osaliselt. Hing saab võrdeliselt oma arengulise kasvuga üha enam teadlikuks meelest ja Kohandajast kui temaga seotud identiteetidest. Hing saab endale nii inimmeele kui ka

jumaliku vaimu omadusi, kuid areneb pidevalt vaimu juhtimisele ja jumalikule ülemvõimule allumise suunas selle meeiefunktsiooni edendamise kaudu, mille tähendused püüavad kooskõlastada tõelise vaimuväärtusega.

⁵ Surelik elujärk, hinge evolutsioon, ei ole niivõrd katsumus, kui võrd koolitus. Usk ülimate väärtuste ellujäämisel on religiooni tuum, tõeline usukogemus seisneb ülimate väärtuste ja kosmiliste tähenduste liidus kui universumireaalsuse teostumises.

⁶ Meel teab kvantiteeti, reaalsust, tähendusi. Kuid kvaliteeti — väärtusi — *saab tunda*. See, mis tunneb, on teadva meele ja temaga seotud tegelikustava vaimu ühine looming.

⁷ Kui inimese arenev morontiahing täitub jumalateadvuse väärtust mõistes tõe, ilu ja headusega, on tulemus hävimatu. Kui inimese arenevas hinges ei jää igavesi väärtusi ellu, siis on surelik eksistents tähenduseta ja elu ise traagiline illusioon. Ent igavesti on tõsi: mida te ajas alustate, selle te igavikus kindlasti lõpetate — kui see väärrib lõpuleviimist.

4. SISEMINE ELU

¹ Äratundmine on intellektuaalne protsess, mille käigus välismaailmast saadud sensoorsed muljed sobitatakse indiviidi mälu piltidesse. Arusaamine tähendab, et need äratuntud sensoorsed muljed ja nendega seotud mälu pildid on integreerunud või korrastunud dünaamiliseks põhimõtete võrguks.

² Tähendused tuletatakse äratundmise ja arusaamise kombinatsioonist. Täiesti sensoorses või ainelises maailmas tähendused puuduvad. Tähendusi ja väärtusi tajutakse ainult inimkogemuse sisimates ehk aineülestes sfäärides.

³ ¶ Tõelise tsivilisatsiooni edusammud sünnivad kõik selles inimkonna sisemaailmas. Vaid siseelu on tõeliselt loov. Tsivilisatsioonis saab vaevalt küll progress toimuda, kui enamik iga põlvkonna noortest pühendab oma huvid ja energiad sensoorse ehk välismaailma materialistlikele püüdlustele.

⁴ Sise- ja välismaailmal on erinevad väärtushinnangud. Igasugune tsivilisatsioon on ohus, kui kolm neljandikku selle noortest asub materialistlikesse ametitesse ja pühendub välismaailma sensoorsetele tegevustele. Tsivilisatsioon on ohus, kui noored ei huvitu enam eetikast, sotsioloogiast, eugeenikast, filosoofiast, kunitest kunstidest, religioonist ja kosmoloogiast.

⁵ Ainult meele üliteadvuse kõrgematel tasanditel, niivõrd kui see puudutab inimkogemuse vaimset osa, võib leida neid kõrgemaid arusaamu ühenduses tõhusate tervikalgkujudega, mis aitavad üles ehitada paremat ja püsivamat tsivilisatsiooni. Loovus on isiksusele omane, kuid see toimib selliselt ainult üksikisiku siseelus.

⁶ ¶ Lumekristallid on alati kuusnurkse kujuga, kuid kunagi ei leidu kaht ühesugust. Lapsed võib jagada tüüpideks, kuid pole olemas kaht täpselt ühesugust last isegi kaksikute hulgas. Isiksused jagunevad tüüpideks, kuid on alati ainulaadsed.

⁷ ¶ Önn ja rõõm tekivad siseelust. Tõelist õnne ei saa kogeda päris üksi. Üksildus saab õnnele saatuslikuks. Isegi pered ja rahvad tunnevad elust rohkem rõõmu, kui saavad seda teistega jagada.

⁸ ¶ Välismaailma — keskkonda — ei saa päriselt oma kontrollile allutada. Just sisemaailma loovus allub teie suunamisele kõige paremini, sest seal vabaneb teie isiksus nii suures osas eelnevate põhjuslike seoste kütkeist. Isiksusega seondub piiratud tahtesuveräänsus.

⁹ Et inimese siseelu on tõeliselt loov, jääb iga isiku enda vastutusalasse valik, kas loovus peaks olema spontaanne ja täiesti juhuslik või suunatud, juhitud ja konstruktiivne. Kuidas saab looval kujutlusvõimel olla väärilisi vilju, kui selle tegevusväli on juba ette täidetud eelarvamuste, viha, hirmude, vimma, kättemaksuiha ja silmakirjalikkusega?

¹⁰ Välismaailma stiimulitest võivad tekkida ideed, kuid ideaalid sünnivad ainult sisemaailma loovatel aladel. Tänapäeva maailma rahvaid suunavad inimesed, kellel on ülikülluses ideid, kuid napilt ideaale. Sellega ongi seletatavad vaesus, lahutused, sõjad ja rassivaenud.

¹¹ Probleem on selles: kui vaba tahtega inimesele on antud sisemise mina loomevõime, siis tuleb mõista, et vabatahtlik loovus hõlmab ka vabatahtliku destruktiivse tegutsemise võimalust. Ja kui loovus muutub destruktiivsuseks, olete silmitsi pahe ja patu laastava mõjuga — rõhumise, sõja ja hävitamisega. Pahe on loovuse tahk, mis kaldub lagundama ja lõpuks hävitama. Igasugune konflikt on paheline selles mõttes, et see pärsib siseelu loovat funktsioneerimist — see on nagu isiksusesisene kodusõda.

¹² ¶ Sisemine loovus aitab isiksuse integreerimise ja mina ühtlustamise teel iseloomu õilistada. Alati kehtib tõde: minevikku ei saa muuta, sisemise mina praeguse loovuse abil saab muuta vaid tulevikku.

5. VALIKU PÜHITSEMINE

¹ Jumala tahte täitmisega näitab loodud-olend ei midagi vähemat ega rohkemat kui valmisolekut jagada oma siseelu Jumalaga — sellesama Jumalaga, kes on selle loodudolendi sisemiselt tähendusrikka elu võimalikuks teinud. Jagamine on Jumalale omane — jumalik. Jumal jagab kõike Igavese Poja ja Lõpmatu Vaimuga, nemad omakorda jagavad kõike universumite jumalike Poegade ja vaim-Tütardega.

² Jumala jäljendamine on täiuslikkuse saavutamise võti: tema tahte täitmisel peitub ellujäämise ja ellujäämises täiuslikkuse omandamise saladus.

³ Surelikud elavad Jumalas ja seepärast on Jumal soovitud elada surelikes. Nii nagu inimesed usaldavad end talle, on tema — ja veel enne — usaldanud osa endast inimeste juurde; on nõustunud elama inimestes ja alluma inimeste sisimas inimtahtele.

⁴ Rahu selles elus, ellujäämine surmas, täiuslikkus järgmises elus, teenimine igavikus — kõik see saavutatakse (vaimus) praegu, kui loodud-olendi isiksus nõustub allutada — otsustab allutada — loodud-olendi tahte Isa tahtele. Ja Isa ongi juba otsustanud allutada ühe oma fragmendi loodud-olendi isiksuse tahtele.

⁵ Loodud-olendi selline valik ei ole tahte alistumine. See on tahte pühitsemine, avardamine, ülistamine, täiustamine; selline valik tõstab loodud-olendi tahte ajaliku tähtsuse tasandilt kõrgemasse seisundisse, kus loodu-poja isiksus saavutab osaduse vaim-Isa isiksusega.

⁶ Otsus täita Isa taht on sureliku inimese jaoks vaim-Isa vaimne leidmine, kuigi peab mööduma terve ajastu, enne kui loodud-olendist poeg võib tegelikult Paradiisis faktiliselt Jumala juures viibida. See valik ei seisne niivõrd loodud-olendi tahte eitamises — „Sinu, mitte minu tahtmine sündigu” —, kui võrd loodud-olendi positiivses kinnituses: „Mina tahan täita sinu taht.” Ja kui see valik on tehtud, sõlmib Jumala valitud poeg peagi oma sisimas elava Jumala fragmendiga sisemise liidu (sulandub temaga) ning sellesama täiustuva poja isiksus saavutab ülimal rahulduse inimisiksuse ja Looja isiksuse palveldavas suhtluses. Nende kahe isiksuse loovad omadused on igaveseks ühinenud vabatahtlikuks ühiseks väljenduseks, millest omakorda sünnib inimtahte ja Jumala tahte igavene partnerlus.

6. INIMESE PARADOKS

¹ Paljud sureliku inimese ajalikud mured tulenevad tema kahesest suhtest kosmosega. Inimene on osa loodusest — ta eksisteerib looduses — ning ometi on ta võimeline loodust ületama. Inimene on piiritletud, kuid temas elab lõpmatuse säde. Selline kahene olukord loob ühelt poolt võimaluse pahele ja teiselt poolt paljusid väga määramatuid ja üsna ärevaid sotsiaalseid ning kõlbelisi olukordi.

² Looduse vallutamiseks ja oma mina ületamiseks vajalik julgus võib alla jääda eneseuhkuse kiusatustele. Surelik, kes suudab oma mina ületada, võib anda järele kiusatusele pidada jumalikuks omaenda eneseteadvust. Sureliku dilemma seisneb selles, et inimene on üheaegselt looduse kütkeis, kuid ka ainulaadselt vaba — vaba vaimselt valima ja tegutsema. Ainelisel tasandil leiab inimene end loodusele allumas, kuid vaimsetel tasanditel võidutseb ta looduse ning kõigi ajalike ja piiritletud asjade üle. See paradoks on lahutamatu kiusatusest, potentsiaalsest pahest, vigadest otsustamisest, ja kui mina muutub uhkeks ning ülbeks, võib kujuneda välja patt.

³ ¶ Patu probleem ei ole piiritletud maailmas enestmõistetav. Piiritletus ei ole pahe ega patt. Piiritletud maailma on loonud lõpmatu Looja — see on tema jumalike Poegade kätetöö — ja see peab olema seega *hea*. Pahet ja pattu tekitab just piiritletu väärkasutamine, moonutamine ja loomuvastaseks muutmine.

⁴ ¶ Vaim võib saavutada ülekaalu meele üle, samamoodi võib meel juhtida energiat. Ent meel saab juhtida energiat ainult füüsiliste valdkondade põhjuste ja tagajärgede matemaatilisele tasandile omaste muundamispotentsiaalide aruka käsitlemise teel. Loodud-olendi meel iseenesest ei juhi energiat, see õigus kuulub Jumalusele. Kuid loodud-olendi meel saab energiat käsitseda ja käsitsebki sedavõrd, kuivõrd on õppinud tundma füüsilise universumi energia saladusi.

⁵ Kui inimene soovib muuta füüsilist reaalsust — kas iseennast või oma keskkonda —, õnnestub see tal niivõrd, kuivõrd ta on avastanud viise ja vahendeid aine juhtimiseks ning energia suunamiseks. Abita meel on võimetu mõjutama midagi ainelist peale omaenda füüsilise mehhanismi, millega ta on paratamatult seotud. Ent kehamehhanismi arukalt kasutades võib meel luua teisi mehhanisme, isegi energeetilisi suhteid ja elavaid suhteid, mida kasutades ta saab oma füüsilist tasandit universumis üha enam juhtida ja isegi valitseada.

⁶ Teadus on faktide allikas ja meel ei saa toimida ilma faktideta. Need on tarkuse ülesehitamisel ehituskivid, mis liidetakse kokku elukogemuste tsemendiga. Inimene võib leida Jumala armastuse ilma faktideta ja avastada Jumala seadused ilma armastu seta, kuid suudab hinnata Esimese Allika ja Keskmee kõikehõlmava olemuse lõpmatut sümmeetriat, taevaikkude kooskõla, oivalist küllastatust alles siis, kui on leidnud jumaliku seaduse ja jumaliku armastuse ning need kogemuslikult oma arenevas kosmilises filosoofias ühendanud.

⁷ Aineliste teadmiste avardamine võimaldab ideede tähendusi ja ideaalide väärtusi intellektuaalselt paremini hinnata. Inimene võib leida tõe oma sisekogemuses, kuid tal on vaja selgelt teada fakte, et rakendada oma isiklikult avastatud tõe igapäevaelu halastamatult praktiliste nõudmistega rahuldamiseks.

⁸ ¶ On täiesti loomulik, et surelikku inimest painab kindlusetusetunne, kui ta näeb end olevat lahutatult seotud loodusega, omades samal ajal vaimseid võimeid, mis ületavad kõike ajalikku ja piiritletu. Inimesele võib olla nii raskete ja segadusseviivate probleemide puhul toeks ainult religioosne kindlustunne — elav usk.

⁹ ¶ Kõigist ohtudest inimese surelikule olemusele ja tema vaimsele tervikkusele on suurim just uhkus. Olla julge tähendab olla vapper, kuid isekus on hoopis julge ja hukutav. Mõõdukas enesekindlus ei tohiks tavnida. Inimese võime ennast ületada on üks omadus, mis tema loomariigist eristab.

¹⁰ ¶ Uhkus on petlik, mürgitav ja pattusigitav, olgu tegemist üksikisiku, rühma, rahva või rassi uhkusega. On sõna-sõnalt õige: „Uhkus käib enne langust.”

7. KOHANDAJA PROBLEEM

¹ Määramatus koos kindlustundega ongi Paradiisi-avastusretke sisu — teadmatus aja ja meele suhtes, määramatus eelseisva Paradiisi-tõusu sündmuste suhtes; kindlustunne vaimu ja igaviku suhtes, loodud-olendist poja kindel usk Kõikse Isa jumalikkude osavõtlikkusse ja lõpmatusse armastusse; määramatus kogemusteta universumikodanikuna; kindlustunne tõusva pojana kõikvõimsa, kõiketeadva ja kõiki armastava Isa universumi eluasemeilmades.

² ¶ Kas ma tohin teid manitseda, et te paneksite tähele Kohandaja poolt teie hingele esitatud ustava kutse kauge kaja? Sisimas elav Kohandaja ei saa peatada ega isegi oluliselt muuta teie ajaliku elujärgu heitlust; Kohandaja ei saa vähendada eluraskusi teie rännul läbi selle vaevade maailma. Sisimas elav Kohandaja saab ainult kannatlikult oodata, kuni te olete oma planeedile iseloomulikud eluvõitlused võidelnud, ent te võiksite, kui ainult sooviksite — tööd tehes ja muret tundes, võideldes ja vaeva nähes —, lubada vapral Kohandajal koos teiega ja teie eest võidelda. Teie käeulatuses oleks palju lohutavat ja innustavat, te oleksite osalised paljudes paeluvates ja huvitavates asjades, kui ainult lubaksite Kohandajal tuua jätkuvalt esile pilte sellest, mis on kõigi teie ainelise maailma vaevaliste igapäevaheitluste tõeline motiiv, lõplik eesmärk ja igavene tähendus.

³ Miks te ei aita Kohandajal näidata endale kõigi nende aineliste pingutuste vaimteisikut? Miks te ei luba Kohandajal tugevdada end vaimsete tõdedega kosmilisest jõust, samal ajal kui maadlete loodud-olendi eksistentsi ajalike raskustega? Miks te ei luba taevasel abistajal end rõõmustada selge nägemusega igavesest universumielust, kui olete segaduses, seistes silmitsi hetkeprobleemidega? Miks te keeldute valgusest ja innustusest, mida pakub universumi vaatepunkt, kui maadlete ajalike raskustega ja kobate oma surelikku eluteed saatvate määramatuste labürindis? Miks te ei luba Kohandajal vaimsustada oma mõtlemist, kuigi teie jalad peavad astuma maiste püüdluste ainelistel teedel?

⁴ Urantia kõrgemad inimrassid on omavahel tugevalt segunenud, need on paljude erinevat päritolu rasside ja tüvede segud. See liitolemus teeb Järelevaatajatele eluaegse tõhusa töö äärmiselt raskeks ja toob selgelt juurde surmajärgseid probleeme nii Kohandajale kui ka kaitseinglile. Alles hiljuti Salvingtonis viibides kuulsin üht saatuse kaitsjat esitamas ametlikus ettekandes vabandavaid asjaolusid seoses oma sureliku hoolealuse eest hoolitsemisel tekkinud raskustega. See seerav ütles:

⁵ ¶ „Raskused tulenesid suures osas minu hoolealuse kahe olemuse vahelistest lakkamatutest vastuoludest: ambitsioonikus vastuolus loomse loidusega; kõrgematele rahvastele omased ideaalid vastuolus alama rahva instinktidega; suurvaimu kõrged eesmärgid vastamisi päritud ürgsete tungidega; kaugelenägeliku Järelevaataja ettenägelikkusele vastu töötav aja loodud-olendi lühinägelikkus; tõusuolendi arengukavade muutmine ainelise olemuse soovide ja ihade poolt; kõikse arukuse välgatused, mille summutasid arengurassi keemilis-energeetilised käsud; inglite tungid vastamisi looma emotsioonidega; intellekti koolitamine, mille nullisid instinktiivsed kalduvused; üksikisiku kogemused vastamisi rassi akumuldeerunud kalduvustega; parimate eesmärkide varjutamine halvimate suun-

dumuste poolt; suurvaimu kõrge lend, mille neutraliseeris keskpärasuse raskus; headuse arengu aeglustumine halva inertsuse mõjul; ilu, mille määris pahe ligi-olek; suurepärase tervis, mis asendus haiguse jõuetusega; usu lähte saastumine hirmumürkidest; rõõmuallikas, mille muutsid mõruks kurbusepisarad; ootusärevus, millele järgnes pettumuse kibedus; elu õnnehetked, mida alati varjutas surmahirm. Milline elu ja millisel planeedil! Ja siiski, tänu Mõttekohandaja alati käepärast olnud abile ja innustusele saavutas see hing piisavalt palju õnne ja edu ning on nüüd tõusnud eluase-meilma kohtumõistmissaalis.

⁶ [Esitanud üks Orvontoni Üksildastest Sõnumitoojatest.]